

IN MEMORIAM

WILFRIED POTTHOFF (1945 – 2009)

Nakon duge i teške bolesti napustio nas je prof. dr. sc. Wilfried Potthoff (Duisburg, 30. X. 1945 – Bonn, 17. X. 2009), poznati i ugledni redoviti profesor slavenske filologije i ravnatelj slavističkog seminara na sveučilištu u Bonnu. U Marburgu i Bonnu studirao je od 1965. do 1971. slavistiku, anglistiku, filozofiju, fonetiku i komunikacijske znanosti.

Njegov životni rad i put odredio je iznimno višestruko plodan znanstveni i stručni opus i razgranata djelatnost što mu je pribavilo izuzetno poštovanje i ugled u domaćoj i stranoj sredini te utjecaj na naraštaje, posebice slavista, filologa i kulturnih povjesničara.

Svoje intelektualno formiranje duguje on umnogomu širokim vidicima i istraživanjima na Sveučilištu u Zagrebu i po hrvatskim knjižnicama i arhivima (Arhiv HAZU, Gradski arhiv, Historijski arhiv, Knjižnica Male Braće u Dubrovniku). Godine 1971. brani doktorsku disertaciju na Sveučilištu u Bonnu »Die Dramen des Juniје Palmotić« (»Drame Juniја Palmotića«). Od 1971. do 1979. znanstveni je asistent na istom sveučilištu. 1979. habilitira radom »Dante u Rusiji« (Heidelberg, 1991), o njegovoj poetici i estetici te njegovoj aktualizaciji u 19. st. (ruska recepcija u simbolizmu). Preuzima katedru za slavensku filologiju na Sveučilištu u Bonnu. Predaje na sveučilištima u Heidelbergu i Saarbrückenu, te na mnogim domaćim i stranim sveučilištima i skupovima (Basel, Beč, Frankfurt, Graz, Jena, Kiev, Köln, Milano, Pariz, Rim, Dubrovnik, Split, Zadar, Zagreb). Do smrti obnaša dužnost voditelja Katedre za slavensku filologiju na Slavenskom seminaru Sveučilišta u Bonnu i ravnatelja istog seminara. Izabran je za zaslužnog člana Razreda za književnost Hrvatske akademije i njenog inozemnog dopisnog člana (2004. g.). Bio je dugogodišnji član savjeta uredništva našeg časopisa od 1995. g. do smrti) i njegov suradnik i proučavatelj hrvatske filozofske baštine. Godine 1996. gostujući je profesor na Filozofskom fakultetu Tuzlanskog sveučilišta u Bosni. Bio je član više međunarodnih društava i udruga.

Široke humanističke naobrazbe, erudit enciklopedijskog znanja i velikog dijapazona interesa, spoznaja i oduševljenja, u središte svoga zanimanja postavlja kompleksna razdoblja europske (posebice hrvatske) i svjetske književ-

ne povijesti i kulture. Čitav život posvetio je studijama, analizama, raspravama i knjigama s područja književnosti, filozofije, teatra, religije i politike različitih duhovnopovijesnih razdoblja (medijevalizam, humanizam, renesansa, barok, manirizam, engleski romanticizam i dr.), komparacijama, bliskostima i paralelama slavenskih kultura i književnosti (hrvatska, ruska, ukrajinska, poljska, češka, slovenska, bugarska itd.). Zapaženi su njegovi prilozi iz filologije i semiotike te domaće hrvatske književne, pjesničke i filozofske baštine, tumačenja hrvatskih latinista, a 1975. g. objavio je dvosveščanu knjigu o dubrovačkim dramatičarima 17. stoljeća (Pasko Primojević, Ivan Gučetić, Vice Pucić, Ivan Šiškov Gundulić, Junije Palmotić). Mnogobrojne su njegove komparatističke, stilske i žanrovske analize slavenskog i hrvatskog baroka, drame, tragikomedije, a bavi se i problemima književne motivike. Brojne su također i njegove obrade starije hrvatske književnosti u Dalmaciji. Znatnu su recepciju postigli njegovi zapaženi prilozi povijesti teatra u Dubrovniku (monografija o J. Palmotiću u europskom kontekstu), zatim prilozi fenomenu baroknog platonizma te dubrovačkih preradbi Molièreovih komedija i hrvatske recepcije francuske kulture. Treba istaći nove afirmativne rezultate njegovih spoznaja u proučavanju povijesti barokne hrvatske retorike i pjesništva (N. V. Gučetić, I. Lukarević). Njegovom je zaslugom objavljen 2006. g. (Sveučilište u Heidelbergu) editio princeps Gučetićeve latinski pisanog komentara uz prvu knjigu Aristotelove retorike, prema autografu talijanske biblioteke u Urbinu. Bio je poticatelj i organizator niza međunarodnih znanstvenih simpozija i projekata, te urednik i izdavač mnogih publikacija. Među mnogima izdvaja se međunarodni simpozij održan u Bonnu 2003. g. o Dalmaciji kao prostoru europske kulturne sinteze. Svemu navedenom valja pribrojiti i brojna druga raznorodna Potthoffova djela, predavanja, seminare i rasprave u mnogim europskim, američkim i hrvatskim kulturnim središtima.

Zadržat ćemo uspomenu i sjećanje na Wilfrieda Potthoffa – kolegu, prijatelja i suradnika, izražavajući ovim kratkim slovom poštovanje i zahvalnost za jedan velik i značajan opus od trajne vrijednosti kojim je on među ostalim zadužio i hrvatsku kulturu.

U ime uredništva našeg časopisa »Prilozi za istraživanje hrvatske filozofske baštine« opraštamo se od kolege profesora W. Potthoffa, pamteći njegov vedar duh, živahan lik, veliku radnu energiju, oduševljenost i predanost neumornog istraživača budućih velikih planova, srdačnost i svagda poticajnu njegovu otvorenost za suradnju te konstruktivni akademski dijalog.

Ljerka Schiffler